

יאיר ניצני מרים גבה

אוהב אותך בין השורות

הסתובבתי בבית עם פוני חלק כמו שלו וחיכיתי לפוסטר שלו ב"להיטון". פרידה מיגאל בשן, אליל ילדותי

איור: טל לזר

יגאל בשן היה הזמר הראשון שהערצתי כילה. הייתי בן 11, שרתי בקולי קולות את הלהיט שלו "אין לי יותר מה לומר", הסתובבתי בבית בפוני חלק כמו שלו ואספתי מ"להיטון" את הפוסטר שלו בחלקים בגודל אמיתי. הפוסטר והשיער החלק שלי לא שרדו יותר מדי זמן, אבל יגאל המשיך לקריירה מפוארת.

בתור נער הלכתי לראות אותו לבר בקולנוע שביט בחיפה ב"ערב כוכבים" מהסוג שבו כמה זמרים חולקים במה. הוא היה בן 19 וכבר היו לו כמה וכמה להיטים גדולים. הוא היה גבוה, עם שיער שופע וחלק, קול קטיפה גדול, כריזמה ענקית וכל מה שצריך כדי להיות כוכב. הצצה למצעד השנתי של 1969 מגלה שהיו לו שם שלושה שירים והוא נבחר לזמר השנה – כשהוא חייל בסדרה "מתוק מתוק" של להקת פיקוד צפון בכיכובו היה להיט פופ אדיר עם כלי נגינה וקצב סוחף, שכמותו עדיין לא שמענו קודם בארץ.

לימים, כשהיכרנו מקרוב, שאלתי אותו על הדיקציה המוגזמת של הימים ההם, והוא הסביר לי שזה לא היה מביחירה ושהגיית מילים בדרך הזו היתה תנאי הכרחי של גופי השידור להשמעה ברדיו.

יגאל היה פורץ דרך ודמות מרכזית בהתפתחות הפופ הישראלי. על פני קריירה של 50 שנה הוא פרץ גבולות ברזק, בפופ, במוזיקה בסגנון תימני ואפילו בג'אז. האלבום "צבעים" הוא בעיניי אחד האלבומים האמיצים והחשובים שנעשו כאן. יגאל חיבר את לואי להב, שרק סיים לעבוד עם ברוס ספרינגסטין, ואת הקלידנית המוכשרת אלונה טוראל להפקה מוזיקלית שב-1976 היתה נועזת וחדשנית. זה אלבום רוק שנשמע מצוין עד היום. הוא לקח את "דרור יקרא", "אשאל אלוהיי" ו"כשיבוא חמור לבן", עם הניחור חות התימניים, והלביש עליהם עיבוד פאנק נשמה עצבני וחדשני עם חטיבת כלי קצב וכלי נגינה. עשור אחר כך, יזרה אשדות ואני הפקנו גרסת דאנס לשיר תימני אחר, "אם ננעלו" עם עפרה חזה.

יגאל היה חלוץ גם בניסיונות היציאה של אמנים ישראלים לחו"ל והיה אחד הראשונים שהוחתמו על חוזה בינלאומי, כולל הקלטות באנגליה ושיר שכתב לו אלטון ג'ון. אהבתי את שיתופי הפעולה שלו עם דורי בן זאב בשנות ה-70, שהיו מלאי הומור "מכת שמש" עם "שימו שמן, שימו מים" ואת הפרודיה המצוינת שלו ל"דרור יפה עיניים" בגרסת דיסקו, שהפכה את מלך ישראל ל"רקדן בינלאומי" וחבר של ג'ון טרבולטה. יגאל היה בעצמו חלק מפרודיה בשם "חן" על משקל "סטן" של אמינם בביצוע אסי וגורי בראשית דרכם המקצועית. גורי סיפר לי שיגאל קיבל את הפרודיה באהבה, והם אפילו יצאו לסיבוב הופעות קטן יחד. השיר הזה שם את יגאל בעמדת קאלט, ולמי שלא מכיר, אני ממליץ לשים לב ל"ירון שעובר בוויטמן ומעריץ את עוזי חיטמן".

אהבתי את הביצוע הרוקי שלו ל"קפה אצל ברטה" ואני זוכר אותו אומר על השיר "סיון", שכתב לו שמוליק צ'זיק והיה המנון סוחף בהופעות, שזה ה"מאיה" של עדות המזרח. לדעתי, עד היום יש ברחבי הארץ מאות סיוניות שבטוחות שהשיר נכתב עליהן ומאות אחרות שהבעלים שלהן נאלצו לשיר להן אותו בטקס החתונה.

השיר "בואי נעשה לנו חג" הוא אחד האהובים עלי. לחן מרגש של יגאל למילים נהדרות של יעקב רוטבליט עם הבית הנפלא ומלא ההומור:

בתוך הטלוויזיה היו המון טקסים
וביניהם גיליתי שיש לך עור מקסים.
אי שם הניפו דגל, אי שם תותח ירה
ובדיוק כשבאנו תקעו בחצוצרה

כשסיימנו את המיקסים לאלבום הראשון של תיסלם, יגאל

הגיע לאולפן במפתיע והקשיב לאלבום מתחילתו ועד סופו וניבא את ההצלחה. זה היה עבורנו אחד הרגעים הראשונים של הכרה ממישהו בכיר בתעשיית המוזיקה, ולי אישית גם הגשמת חלום ילדות. אחר כך הופענו יחד בפסטיבל הילדים ובסיבוב הופעות משותף עם להקת בניני והפכנו לחברים. כשעברתי לעבוד בהדר ארצי, הוא היה מגיע אלי לחדר כאחד האמנים הבכירים של החברה לביקורים ולהשמעת שירים חדשים, וזו תמיד היתה חגיגה.

הידיעה שיגאל בשן הגדול רוצה לשמוע את דעתי על שיריו מילאה אותי גאווה. הוא היה צ'ארמה, ג'נטלמן ואהוב על כל העובדים בחברה, ואני גיליתי שאלייל ילדותי הוא אדם מצ'חיק, נדיב ורגיש.

כשהגיע היתה מחכה לו כוס קפה שחור מדויקת, כמו שהוא אהב, וכולנו ידענו שמפנים את שארית היום, כי הפגישות איתו נמשכו שעות ארוכות ואצל יגאל שום דבר לא היה "בקיצור" ואף אחד לא רצה להפסיד את הסיפורים. הוא סיפר על עולם סיפורים נפלא, כולל בדיחות וחיקויים. הוא סיפר על עולם המוזיקה, על הקריירה שלו בחו"ל, והתמחה בסיפורי רופאים, אשפוזים וההיפוכונדרייה שלו.

כאחד הביקורים סיפר שבעקבות כל מיני כאבים במקור מות שונים בגוף (תמיד כאב לו משהו) המליצו לו לעשות אמבטיה עם זרעי שעורה או פשתן או משהו בסגנון. כשסיים את האמבטיה רוקן את המים, אבל הזרעים התנפחו בצנרת וסתמו את הביוב בכל הבניין.

בשנים ההן הייתי עד לחיפושים הסקרניים שלו אחרי שיתופי פעולה מעניינים. הוא הביא לנו כמפיק את אופירה

ורוית יוספי, קירם את הקריירה שלהן באהבה וסיפר בהן תרגשות על החיבור עם עוזי חיטמן ועל כמה הם פוריים ביחה החיבור הזה לקח אותם יחד אל שנות ה-90 עם "כמו צועני" ובהמשך עם "הופה היי".

לפני כמה שנים התארגנו כמה חברים להפקת מופע גדול של יגאל עם תזמורת גדולה ועיבודים תזמורתיים לכל הלהיטים הענקיים. יגאל הסכים ואני הוכרתי כיועץ מיוחד לענייני כלום, ומאחורי הקלעים ניסיתי לשכנע אותו להופיע בחליפה ועניבה סטייל

וגאס. זה היה ערב קסום, הקהל יצא מגדרו, והוא כמוכן התחמק מהחליפה וצחק על העצות הרביליות בפני כל הקהל.

בשנים שבהן הגיש את תוכנית הרדיו שלו התקשר להחמיא לי, סיפר שהוא צוחק מהטורים ומדי פעם גם היה מקריא אותם בשירה אני מודה שברגעים האלה הייתי המאושר באדם.

את הפגישה האחרונה שלנו אני זוכר היטב. התפלחתי לחדר ההלבשה שלו בהיכל התרבות בערב לכבוד עוזי חיטימן. הוא התרגש, היה מוקף במשפחה וקיבל אהבה אינסופית מהקהל שעמד על רגליו להריע לו.

השבוע בהלווייה של יגאל, לחשה לי אלינור בתו שהעורבדה שהתעקשתי לספר בדיחות קרש באופן כפייתי בחדר ההלבשה עזרה קצת להפיג את המתח ומצב הרוח הקשה שלו לפני שעלה לכמה.

בשנתיים האחרונות נהגתי לשלוח לו הודעות התעניינות שבועיות בסמס, ומדי פעם הוא גם ענה.

תנחומיי למשפחה. ●

yairn@israelhayom.co.il

כשסיימנו את האלבום הראשון של תיסלם, יגאל הגיע לאולפן במפתיע וניבא את ההצלחה. זה היה עבורנו אחד הרגעים הראשונים של הכרה ממישהו בכיר בתעשייה